

Sygn. akt III KO 125/22

POSTANOWIENIE

Dnia 30 stycznia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Igor Zgoliński

w sprawie przeciwko A. P. i K. M.,
oskarżonym z art. 216 § 1 k.p.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu,
w dniu 30 stycznia 2023 r.,
inicjatywy przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,
zawartej w postanowieniu Sądu Rejonowego dla Krakowa – Śródmieścia w
Krakowie
z dnia 30 listopada 2022 r., sygn. akt II K 866/18/S,
na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił:

**przekazać sprawę do rozpoznania innemu sądowi
równorzędnemu - Sądowi Rejonowemu w Radomsku.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie wystąpił w inicjatywę przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości (art. 37 k.p.k.), wskazując, iż wywiedzione przez A. A. zarzuty mają pozostawać w związku z wydanym przez sędzię Sądu Rejonowego dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie A. P. postanowieniem z dnia 22 maja 2018 r., sygn. II Kp 750/18/S oraz w związku z wydanym przez K. M. jako asesora Prokuratury Rejonowej Krakowów Śródmieście – Wschód postanowieniem z dnia 7 lipca 2017 r., sygn. PR 2 Ds. [...]. Niemalże od początku postępowania, a więc od 2018 r. podejmowane są w sprawie wyłącznie czynności o charakterze formalno – procesowym związane ze składaniem przez poszczególnych sędziów sądu właściwego miejscowo wniosków o wyłączenie ich od

rozpoznania sprawy, ze względu na osoby oskarżone. Powyższe uwarunkowania dają podstawę do sięgnięcia w niniejszej sprawie po instytucję określoną w art. 37 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Inicjatywa Sądu dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie okazała się zasadna. Przesłanka dobra wymiaru sprawiedliwości, o której mowa w art. 37 k.p.k., równoznaczna jest z dbałością o jego wizerunek w odbiorze społecznym. Jeżeli zachodzą w sprawie okoliczności, które czynią realną obawę o negatywny odbiór działalności orzeczniczej sądu właściwego miejscowo, przekazanie sprawy w trybie powyższego przepisu okazuje się koniecznym instrumentem mającym tego rodzaju implikacjom zapobiegać. Okoliczności zaprezentowane przez Sąd Rejonowy dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie uzasadniały zastosowanie instytucji określonej w art. 37 k.p.k. Wystąpiła tu bowiem podstawa do uznania, że w przypadku pozostawienia sprawy w gestii sądu właściwego miejscowo dobro wymiaru sprawiedliwości mogłoby być zagrożone - zarówno z powodu okoliczności wyłożonych w przedstawionej inicjatywie, lecz również ze względu na potrzebę realizacji celu określonego w art. 2 § 1 pkt 4 k.p.k. Okoliczności te postrzegać należy po pierwsze jako konieczność zagwarantowania właściwego społecznego odbioru działalności orzeczniczej sądu poprzez wykluczenie ewentualnych spekulacji, że względami mającymi wpływ na treść orzeczenia zapadłego w następstwie procedowania w przedmiocie pisma A. A. (uznanego już za prywatny akt oskarżenia) pozostają kryteria pozamerytoryczne, a po wtóre jako konieczność zagwarantowania sprawnego przebiegu i zakończenia postępowania. W sprawie, w której zarzuty dotyczą sędziego sądu występującego, a nadto prokuratora ściśle związanego zawodowo z sędziami tegoż sądu, realizacja pierwszego z tych warunków byłaby z całą pewnością utrudniona, zaś drugiego – jak wskazują materiały aktowe – już napotkała na istotne przeszkody. Zarówno sytuacji mogących implikować negatywny społeczny wydźwięk oraz przeszkód utrudniających rozpoznanie sprawy w rozsądnym terminie należy bez wątpienia unikać. Rozwiązywaniu tego typu sytuacji służy właśnie dopuszczalna - w ekstraordynaryjnym trybie – instytucja określona w art. 37 k.p.k., sprowadzająca się do zmiany właściwości miejscowej sądu.

Mając zatem na uwadze zaistniałe w sprawie okoliczności niezbędne stało się przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu – Sądowi Rejonowemu w Radomsku.

